Opis trasy Jarosław – Kalwaria Pacławska przez Rybotycze [80 km] do Sanktuarium Matki Bożej Kalwaryjskiej

Przebieg trasy: Jarosław, Kidałowice, Morawsko, Łowce, Tapin, Wola Maćkowska, Reczpol, Krasice, Olszany, Brylińce, góra Kopysyańka, Rybotycze, góra Kanasin, góra Suchy Obycz, Paportno, Kalwaria Paclawska

Suma podejść: 1752 m

Trasa przebiega przez cztery krainy geograficzne: Dolinę Dolnego Sanu, Podgórze Rzeszowskie, Pogórze Przemyskie i Góry Sanocko-Turczańskie. W większości idziemy polnymi drogami i leśnymi ścieżkami, rzadziej drogą asfaltową. Na kilku odcinkach towarzyszą nam znakowane szlaki turystyczne. W kilku miejscach teren jest trudny orientacyjnie. W lasach możliwość spotkania dzikich zwierząt: zwierzyny płowej, wilków, dzików i niedźwiedzi. Trasa tylko dla uczestników, którzy mają doskonałą kondycję, doświadczenie w wędrówkach górskich oraz dobrą orientację w terenie. Wskazane zabranie ze sobą mapy i kompasu lub urządzenia GPS (Garmin, smartfon) z wgraną mapą terenu i trasą. Aplikacja EDK na smartfonie może być zawodna z powodu braku zasięgu sieci w wielu miejscach. W Rybotyczach przechodzimy w bród rzekę Wiar.

1. Po wyjściu przez bramę z Opactwa schodzimy prosto w dół ulicą Benedyktyńską, po 100 m, na skrzyżowaniu ╬ skręcamy w lewo w ulicę Pełkińską. Mijamy odchodzące w lewo ulice Klasztorną i Panieńską, i po ok. 200 m, na rozwidleniu skręcamy lekko w lewo, w ulicę Spytka, która doprowadza nas do Rynku.
2. Przez Rynek idziemy nie zmieniając kierunku, po lewej stronie mijamy Ratusz, wprost na kamienicę Orsettich. W narożniku Rynku skręcamy w lewo, idziemy do kolejnego narożnika Rynku, mijając po prawej rząd zabytkowych kamienic a po lewej nadal Ratusz.
3. Opuszczamy Rynek odchodzącą ukośnie z narożnika ulicą Sobieskiego, w kierunku widocznej na jej końcu cerkwi Przemienienia Pańskiego. Po 150 m od Rynku, nie dochodząc do cerkwi skręcamy w prawo w ulice Przemyską.
4. Po 350 m dochodzimy do szerokiej ulicy 3 Maja ╦, skręcamy w lewo, idziemy chodnikiem po lewej stronie ulicy. Po 170 m, za Starą Piekarnią przechodzimy po przejściu dla pieszych na drugą stronę ul. 3 Maja i wchodzimy w ulicę Poniatowskiego.
5. Po ok. 300 m na skrzyżowaniu ╣ skręcamy w lewo w ulicę Legionów, którą idziemy ok. 500 m, następnie na skrzyżowaniu ╦ skręcamy w prawo w ulicę Elektrownianą.
6. Przechodzimy wiaduktem pod torami kolejowymi, ulica skręca w prawo. Tuż za zakrętem, za pierwszym domem po lewej stronie skręcamy w lewo.

7. Droga prowadzi do ogrodzonej posesji i domu. Idziemy nią tylko ok. 50 m, po czym skręcamy lekko w prawo i idziemy pod górę trawiastą dróżką, mając po lewej ogrodzenie posesji. Trawiasta dróżka wychodzi na pagórek i schodzi w dolinkę strumienia Głęboka, przy zabudowaniach rozpoczyna się znów droga utwardzona, ulica Przyjaźni.
8. Stąd idziemy ok. 250 m i na skrzyżowaniu ╣ skręcamy w lewo w ul. Łączności. Po ok. 1 km przecinamy na wprost skrzyżowanie ╬ z ruchliwą ulicą Chodkiewicza, idziemy prosto ok. 100 m. Na skrzyżowaniu ╦, skręcamy w lewo. Idziemy drogą szutrową niecały kilometr.
9. Dochodzimy do zabudowań wsi Kidałowice. Na skrzyżowaniu ╦ z drogą asfaltową skręcamy w prawo i idziemy asfaltem ok. 450 m. Po lewej kamienny krzyż z 1910 r. upamiętniający 500-lecie bitwy pod Grunwaldem.
10. Idziemy dalej drogą asfaltową. Po ok. 200 m. po prawej kamienny krzyż z 1902 r. upamiętniający 25 lat pontyfikatu Leona XIII, papieża, który ułożył i rozpowszechnił modlitwę do św. Michała Archanioła (*Święty Michale Archaniele! Wspomagaj nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną….*)
11. **[5,6 km] Stacja I – Krzyż Leona XIII**
12. Za domem nr 46 a przed domem nr 44 (obydwa po lewej stronie) skręcamy w lewo, w trawiastą dróżkę biegnącą pod górę. Po 120 m dochodzimy do maleńkiego skrzyżowania ╦ , gdzie w prawo odchodzi droga lokalna do kolejnych domów a w lewo gruntowa droga polna.
13. Idziemy w drogę polną w lewo. Po chwili droga skręca w prawo i biegnie w dół. Wije się wśród pól i po kilometrze doprowadza do lasu. Miejscami droga może być zaorana w poprzek, ale za zaoranymi pasami gruntu droga znów ma kontynuację.
14. Wchodzimy do lasu, utrzymujemy dotychczasowy kierunek marszu. Leśna droga skręca łagodnym łukiem w lewo i po 250 m wyprowadza nas na przeciwległy skraj lasu. Tutaj skręcamy w lewo i idziemy gruntową drogą brzegiem lasu, mając las po lewej stronie a pola uprawne po prawej. Po ok. 350 m po prawej stronie napotykamy pierwsze gospodarstwo we wsi Morawsko a po kolejnych 200 m rozpoczyna się asfalt.
15. Idziemy ok. 1 km od rozpoczęcia asfaltu. Po lewej stronie, przed jednopiętrowym, szarym domem o numerze 68, z żelaznym ogrodzeniem na czerwonych słupkach spotykamy kamienny krzyż z 1910 r. upamiętniający 500-lecie bitwy pod Grunwaldem, podobny jak mijany wcześniej w Kidałowicach.
16. **[8,5 km] Stacja II – Krzyż Grunwaldzki**
17. Dalej drogą asfaltową, mijamy po prawej Straż Pożarną i przystanek autobusowy. 100 m za przystankiem, na skrzyżowaniu ╬ z lustrem skręcamy w prawo, idziemy obok stawu.
18. Przechodzimy przez mostek na potoczku Łęg Morawski, wypływającym ze stawu. Kilkadziesiąt metrów dalej droga asfaltowa, którą szliśmy oraz chodnik nad stawem

skręcają w prawo. My idziemy lekko w lewo, drogą utwardzoną kamieniem, mijając po lewej gospodarstwo z numerem 197 na słupku przy bramie.

19. Po ok. 150 m od stawu na rozwidleniu Y skręcamy w prawo. Mijamy po prawej ostatnie domy Morawska a po lewej maszt telekomunikacyjny. Droga prowadzi przez pola i niewielki lasek.
20. Po ponad 2,5 km dochodzimy do pierwszego gospodarstwa wsi Łowce. Za domem na skrzyżowaniu polnych dróg idziemy w lewo, w dół. Po 200 m na skrzyżowaniu dróg polnych ╦ skręcamy w prawo.
21. Po 350 m dochodzimy do wąskiej, lokalnej drogi asfaltowej, na wprost żelaznej bramy wjazdowej na posesję. Skręcamy w prawo i po kilku krokach dochodzimy do głównej drogi w Łowcach, gdzie skręcamy w lewo. Idziemy asfaltem ok. 750 m.
22. Na skrzyżowaniu ╠ za domem nr 208 skręcamy w boczną drogę w prawo. Przechodzimy przez mostek na potoku Łęg Rokietnicki. Po kilometrze przechodzimy wiaduktem nad autostradą. Za wiaduktem prosto, po 550 m od autostrady skrzyżowanie ╦, na którym skręcamy w prawo.
23. Po 600 m na skrzyżowaniu ╬ skręcamy w lewo. Droga pnie się pod górę. Po 800 m od skrzyżowania po prawej, pod kilkoma drzewami duża, murowana kapliczka św. Józefa.
24. **[16,0 km] Stacja III – Święty Józef**
25. Od kapliczki droga asfaltowa prowadzi jeszcze trochę w górę a po ok. 100 m zaczyna opadać w dół. Po kolejnych 50 m skręcamy w prawo, w <u>pierwszą</u> napotkaną drogę polną. Idziemy tą drogą prosto, mijamy po <u>lewej</u> lasek modrzewiowy. (*Jeśli modrzewiowy lasek widzisz po prawej stronie, skręciłeś z asfaltu o jedną przecznicę za daleko. Wróć do asfaltu, cofnij się o 15 m i skręć we właściwą drogę*).
26. Po ok. 500 m, dochodzimy do skrzyżowania dróg polnych ╬, na którym skręcamy w lewo. Idziemy prosto ok. 1,5 km *(nie skręcamy w lewo w napotkaną drogę asfaltową)*.
27. Dochodzimy do skrzyżowania ╦, na którym skręcamy w prawo. Idziemy prosto, po ok. 800 m dochodzimy do kościoła pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Tapinie po prawej stronie.
28. **[19,5 km] Stacja IV – Kościół w Tapinie**
29. Za kościołem kościele dochodzimy do szerszej drogi asfaltowej ╦, skręcamy w prawo. Po 2,5 km dochodzimy do skrzyżowania ╦ z drogą numer 881 (drogowskaz z kierunkami Żurawica – Łańcut).
30. Skręcamy w prawo, idziemy kilka metrów obok wysokiego, krzyża po lewej stronie i zaraz skręcamy w boczną drogę asfaltową w lewo. Idziemy prosto, po ok. 2 km dochodzimy do domów przysiółka Rokietnicy o nazwie Zawarcie. Za drugim domem po lewej, niewielka kapliczka Matki Bożej po prawej stronie drogi.

31. [24,4 km] Stacja V – Matka Boża na Zawarciu

32. Idziemy dalej, mijamy trzy gospodarstwa i wchodzimy do lasu. Po 100 m mijamy małe skrzyżowanie dróg leśnych, na którym idziemy prosto, lekko w lewo. 30 m dalej rozwidlenie, na którym idziemy lekko w prawo.

33. Najbliższy odcinek jest najtrudniejszy orientacyjnie na naszej trasie, gdyż jest tutaj wiele równoległych dróg prowadzących pod górę. Drogi te rozdzielają się i znów łączą. Jedne powstają, inne zanikają, głównie w wyniku zwózki drzewna. Nigdy nie wiadomo, która w tym sezonie będzie bardziej widoczna i możliwa do przejścia. Przeszkodami na drodze może być błoto po kolana, leżące drzewa.

34. Trasa ma początkowo taki kierunek, jak przy wchodzeniu do lasu – czyli na południe, potem łagodnym łukiem skręca w lewo, czyli na pd.-wschód. Najlepiej trzymaj się śladu publikowanego na stronach internetowych EDK. Jeśli posługujesz się kompasem, idź ok. 400 m na południe i ok. 400 m na pd.-wsch.

35. Tym 800-metrowym odcinkiem trasy prowadzi w przeciwną stronę Droga św. Jakuba Via Regia, oznaczona na drzewach, żółtymi strzałkami. Orientowanie się za pomocą tych strzałek jest bardzo utrudnione, gdyż są one widoczne, gdy się idzie w przeciwnym kierunku (widzimy je tylko oglądając się za siebie).

36. Po ok. 800 m od wejścia do lasu, powinniśmy trafić na utwardzoną drogę leśną lub na polankę z urządzeniami przesyłowymi gazu i placykiem z płyt betonowych służącym jako skład drewna.

37. Po dojściu do któregoś z tych miejsc skręcamy w prawo, po 250-300 metrach wychodzimy na skraj lasu a po kolejnych 400 m dochodzimy do skrzyżowania ╥ z drogą asfaltową, przy którym jest przystanek autobusowego w Woli Maćkowskiej. Skręcamy w prawo.

38. Po 200 m za domem nr 137A skręcamy w lewo w polna drogę, idziemy 1 km w dół do jej końca. Na skrzyżowaniu ╥ skręcamy w prawo, mijamy pojedyncze zabudowania. Przy ostatnim z nich po prawej stronie drogi, za ogrodzeniem prywatnej posesji drewniany współczesny krzyż.

39. [27,8 km] Stacja VI – Krzyż w dolinie Łętowianki

40. Za mostkiem na potoku Łętowianka tablice informujące o końcu Maćkowic i początku Bełwina. Na skrzyżowaniu ╟ skręcamy w prawo. Mijamy po lewej stronie mały budynek kancelarii leśnictwa Bełwin; przed nim zadaszenie i ławka. Idziemy drogą szutrową przez las pod górę.

41. Oznaczenia leśne informują, że jest to droga pożarowa 9. Po kilometrze mijamy skrzyżowanie ╟ idąc prosto. Droga idzie w górę, wykonuje cztery zakręty, na przemian w lewo i w prawo. Później nachylenie terenu zmniejsza się.

42. Skrzyżowanie ╢, z drogi po lewej dołącza do nas zielony szlak, idziemy prosto.

43. Po 2 km kolejne skrzyżowanie ╣, w lewo odchodzi szeroka droga. Przy skrzyżowaniu po lewej na pniu starej czereśni drewniana kapliczka z figurą Chrystusa Frasobliwego.

44. [33,0 km] Stacja VII – Chrystus Frasobliwy

45. Za kapliczką skręcamy w lewo, opuszczając drogę pożarową 9. Na początku drogi tabliczka z napisem „NR INW. 713/220”, znak drogowy „zakaz ruchu” oraz ostrzeżenie o ostoi niedźwiedzia.

46. Po ok 2,7 m kapliczki Chrystusa Frasobliwego duże rozwidlenie dróg leśnych, idziemy w prawo drogą pożarową 7. Droga schodzi w dół, z nielicznymi lekkimi podejściami i po 6 km od kapliczki dochodzimy do szerokiej drogi nr 884 Przemyśl – Dynów.

47. Na skrzyżowaniu ╥ skręcamy w lewo, w stronę Przemyśla. Po 300 m, za asfaltową przecznicą w prawo spotykamy po prawej stronie niewielki żelazny krzyż.

48. [39,0 km] Stacja VIII – Krzyż Reczpol

49. Idziemy w kierunku Przemyśla 1,3 km, mijamy przystanek autobusowy, znak początku miejscowości Korytniki i za masztem telekomunikacyjnym na skrzyżowaniu ╠ skręcamy w prawo w drogę prowadzącą do Krasic.

50. Idziemy tą drogą przez las, następnie przez pola aż do początku zabudowań miejscowości Krasice. Bliżej wsi zaczyna się asfalt.

51. Przed pierwszym gospodarstwem spotykamy po prawej stronie drogi żelazny krzyż. Przez wiele lat rosły obok niego 4 modrzewie, po których pozostały pieńki. W miejsce modrzewi pojawiły się tuje.

52. [44 km] Stacja IX – Krzyż w Modrzewiach

53. Dochodzimy do zabudowań, po prawej stronie wybieg dla koni, za nim skręcamy w prawo, po 250 m skręcamy w lewo w kierunku widocznego most wiszącego na Sanie.

54. Przechodzimy przez most, potem skręcamy w lewo i idziemy ok. 900 m drogą asfaltową do skrzyżowania ╥ z drogą nr 28 (Przemyśl – Krosno).

55. Na skrzyżowaniu skręcamy w prawo, idziemy główną drogą, po 500 metrach mijamy stację paliw. UWAGA – możliwość skorzystania z toalety i zrobienia drobnych zakupów.

56. Po 200 m od stacji paliw główna droga skręca w prawo. Na zakręcie jest skrzyżowanie, tutaj opuszczamy główną drogę, skręcamy w lewo zgodnie z tablicą „5 Brylińce” Idziemy drogą wzdłuż potoku Olszanka. Przechodzimy przez miejscowość Rokszyce, po minięciu znaku drogowego kończącego Rokszyce, po prawej stronie duża, biała kapliczka.

57. [49,8 km] STACJA X – Biała kapliczka

58. Idziemy dalej główną drogą, która za kapliczką skręca w prawo. Po 700 m mijamy po lewej stronie niewielką białą kapliczkę na skarpie. Za nią odchodzi w lewo, w dolinę Szybenickiego Potoku droga do Koniuszy, którą prowadzi klasyczna trasa EDK na Kalwarię. Uczestnicy trasy Kalwaria-80 idą tutaj prosto.
59. Przechodzimy przez most, za mostem tablica z nazwą wsi Brylińce, po lewej, na wzgórzu może być widoczna dawna cerkiew św. Wasyla Wielkiego w Brylińcach, obecnie kościół filialny parafii w Olszanach. 800 m od mostku skrzyżowanie ╬, po lewej drewniany krzyż, przystanek autobusowy i świetlica wiejska.
60. Idziemy prosto, przez mostek, pod górę. Po ok. 300 m skręcamy w lewo, w wąską, asfaltową dróżkę, za znakami czerwonego szlaku turystycznego. Szlak będzie nam towarzyszył aż na Kopystańkę. Po 400 m kończy się zabudowa i kończy się asfalt.
61. Idziemy za znakami czerwonego szlaku niecałe 3 km od końca zabudowań. Szlak przecina w bród koryta dwóch niewielkich potoków. Po przejściu przez grzbiet schodzimy w dół, tutaj skrzyżowanie ╬, przy nim po prawej drewniany krzyż.
62. **[54,5 km] Stacja X – Krzyż w Kopyśnie**
63. Przy krzyżu skręcamy w prawo. Jesteśmy we wsi Kopyśno. Po ok. 250 m po lewej jeden z trzech domów we wsi (jedyny zamieszkały). Poniżej, po lewej nieużytkowana cerkiew pw. Opieki Najświętszej Maryi Panny. Dalej po prawej stronie drugi budynek. Po ok. 300 m za drugim budynkiem szlak skręca obszernym łukiem w lewo i wchodzi na polanę.
64. Na drugim końcu polany, obok starego drzewa o grubym pniu dochodzimy do nieco szerszej drogi polnej, gdzie spotykamy żółty szlak turystyczny. Skręcamy w prawo, idziemy dalej szlakiem czerwonym i żółtym.
65. Idziemy w górę, mając po lewej las a po prawej polanę. Po ok. pół kilometra dochodzimy do grzbietu, tutaj szlak czerwony idzie prosto, do Birczy i dalej. My skręcamy w prawo za szlakiem żółtym (skończy się na szczycie) i po 250 m osiągamy szczyt góry Kopystańka 541 m n.p.m. Jest to najwyższe wzniesienie Pogórza Przemyskiego.
66. Na szczycie znajduje się geodezyjny punkt triangulacyjny, wysoki stalowy krzyż, marmurowa tablica na granitowym głazie wmurowana przez PTTK z Przemyśla i ławeczka postawiona przez SKPB Rzeszów..
67. **[56,2 km] Stacja XI – Krzyż na Kopystańce**
68. Ze szczytu schodzimy po własnych śladach do miejsca rozgałęzienia szlaków żółtego i czerwonego, skręcamy w lewo. Nadal wracamy po śladach niecałe pół kilometra. Potem dalej prosto, trzymamy się szlaku żółtego, którym pójdziemy przez wiele kilometrów. Wkrótce kończy się polana, idziemy przez las.
69. Po niecałych 2 km od szczytu dochodzimy do szerszej szutrowej drogi łączącej Kopyśno z Rybotyczami. Skręcamy w prawo, w dół, schodzimy do miejscowości Rybotycze.

70. Po 2 km Na skrzyżowaniu ╥ z szeroką drogą asfaltową z Huwnik do Birczy skręcamy w prawo.
71. Po przejściu ok. 800 m skręcamy w lewo i przechodzimy brodem na drugą stronę Wiaru. Jeszcze w roku 2020 była tu kładka dla pieszych ale zmyła ją wezbrana woda. Rzeka ma tu zazwyczaj głębokość ok. 20 cm i najlepiej na czas przejścia zdjąć buty i skarpety. Dno jest śliskie i dobrze jest podpierać się kijkami. Za brodem polna droga skręca w prawo.
72. Po przejściu ok. 300 m dochodzimy do zabudowań gospodarstwa agroturystycznego po prawej. Przed ogrodzeniem skręcamy wraz ze szlakiem w lewo, pod górę, w wyraźną drogę polną.
73. Droga i żółty szlak prowadzą łagodnie w górę, przez dwie obszerne polany, oddzielone skrawkiem lasu. Z drugiej polany otwiera się do tyłu widok na zabudowania wsi Rybotycze. Ponad polaną nachylenie drogi wzrasta.
74. Droga i szlak cały czas prowadzą grzbietem lub w niewielkiej odległości od grzbietu. Wchodzimy na niewielki wierzchołek, za którym droga na odcinku kilkudziesięciu metrów schodzi nieco w dół, potem podchodzi na bardziej wyraźny szczycik. To góra Zapust 525 m, bez cech szczególnych, bez oznakowania. Za nią droga idzie na krótkim odcinku w dół, potem znów grzbietem pod górę.
75. [**64 km**] Po niecałych 4 km od przejścia Wiaru w bród osiągamy szczyt Kanasin. Na szczycie znak triangulacyjny, betonowy słupek oraz tabliczka z napisem Kanasin 555 m. Idziemy prosto, zgodnie z oznaczeniami szlaku.
76. Po ok. 300 m szlak skręca w lewo, opuszcza grzbiet i schodzi stromo zboczem w dół. Obserwujemy uważnie znaki gdyż ścieżka jest niewyraźna. W pobliżu może być wiele tymczasowych dróg po intensywnych wyrębach i zwózce drewna.
77. W przypadku zgubienia szlaku w tym miejscu można schodzić w dół w dotychczasowym kierunku, na pd.-wsch. którąś z dróg zrywkowych. Wszystkie zejścia w tym kierunku doprowadzą nas do asfaltowej drogi, biegnącej doliną potoku Turnica z Makowej do Arłamowa.
78. Na asfalcie skręcamy w prawo. Idziemy asfaltem do bocznej drogi w lewo, w którą skręca żółty szlak. Droga przechodzi w bród przez Turnicę, za potokiem jest szlaban a za szlabanem po prawej mały, zniszczony schron turystyczny. Idziemy wygodną drogą szutrową, która biegnie w górę doliny potoku Kamionka.
79. Po ok. 1,2 km szlak skręca w prawo. Podchodzimy do góry prawie w linii spadku stoku. Droga miejscami jest zarośnięta i niewidoczna. Znaki szlaku na drzewach niezbyt częste, ale możliwe do wypatrzenia. W przypadku zgubienia znaków należy po prostu iść w górę, aż dojdziemy do grzbietu.
80. Po ok. 700 m od wyjścia z doliny docieramy do grzbietu, którym idziemy w lewo. Droga grzbietowa może być zarośnięta. Można na niej napotkać przeszkody w postaci zwalonych drzew i dużego błota. Wznosi się łagodnie w górę i po ok. 2 km osiąga

szczyt Suchy Obycz 618 m, najwyższe wzniesienie w Górach Sanocko-Turczańskich i najwyżej położony punkt na naszej trasie. Wierzchołek znajduje się kilkanaście metrów od szlaku, po prawej. Na szczycie punkt triangulacyjny, maleńka kapliczka oraz tabliczka z nazwą szczytu i wysokością.

81. **[70,0 km] Stacja XII – Suchy Obycz**
82. Zaraz po minięciu wierzchołka szlak skręca w lewo, po ok. 300 m schodzenia w dół doprowadza do szerokiej, szutrowej drogi i tu się kończy. Odtąd idziemy szlakiem niebieskim, na tabliczkach informacyjnych wymieniona jest Kalwaria Pacławska.
83. Po dojściu do niebieskiego szlaku skręcamy w lewo. Idziemy wygodną drogą szutrową z licznymi zakrętami. Po ok. 5 km dochodzimy do skrzyżowania na skraju lasu w dawnej wsi Paportno.
84. Nasza droga skręca to ostro w lewo. W prawo trawiastą drogą można dojść do granicy PL-UA, niecałe 400 m. Po ukraińskiej stronie jest wieś Kropiwnik, dalej Dobromil. Przejścia granicznego nie ma.
85. Idziemy w lewo, niecałe pół kilometra dalej, mijamy po prawej cerkwisko i cmentarz dawnej wsi Paportno.
86. **[76,0 km] Stacja XIII – Cmentarz Paportno**
87. Ok. 500 m za cmentarzem, na przełęczy Pod Kiczerą szlak skręca ostro w prawo i podchodzi pod wzgórze Żytne 505m. Można iść przez szczyt lub ominąć go drogą z prawej strony. Ze szczytu jest dookólny widok, także na Kalwarię Pacławską. Na szczycie wiata ze stołem i ławkami, poniżej stare poidło dla bydła.
88. Z Żytnego schodzimy trawiastą drogą lekko w prawo, czyli na pn.-wsch. Nie idziemy wprost w stronę widocznych wież klasztoru, żeby nie wejść w zarośniętą dolinkę potoku. Po ok. 1,5 km mijamy kilkanaście zabudowań wsi Pacław i po małej przerwie w zabudowie wkraczamy do Kalwarii Pacławskiej.
89. **[80,5 km] Stacja XIV Klasztor w Kalwarii Pacławskiej.**

Ostatnia weryfikacja: 2024-05